

"Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde".

Romeinen 6:7.

Naar aanleiding van de Herdenking van de Reformatie, wilde ik ook een kleine bijdrage leveren. Wat ik voor u opschreef is "geleend goed". Het bestaat uit enkele fragmenten en medicamenten uit de nalatenschap van J.L. Bernhardi..leerling en geestverwant van Dr.Kohlbrugge. In verband met onze contactavonden, waar we met elkaar de brief aan de Romeinen overdenken (er aan ruiken), leek me dit navolgende een goede bijdrage.

Drs.M.Verduin schreef in zijn doctoraal-scriptie o.a. dat Bernhardi bedoeld heeft:

- a. De souvereine genade van God te proclameren.
- b. De leer van de trapsgewijze heiligmaking verworpt omdat Christus daarin ontkroond wordt.
- c. De trapsgewijze heiligmaking ziet als een camouflage van de zonde.
- d. Voor de "heiligmaking najagen" hetzelfde leest als "Christus najagen".
- e. In de verkondiging van "genade alleen" allerminst een afschaffing van de Wet leert en derhalve ten onrechte beschuldigd is van antinomianisme.

Naar de oude mens, dat is naar ons bestaan in Adam, zijn wij voor God verdoemd. De wet heeft dat oordeel bekrachtigd. Ons leven was dus in ons eerste verbondshoofd, een leven in de zonde, en wij stonden alzo, wij mochten doen wat wij wilden, buiten de gemeenschap Gods en voor Hem als veroordeelde misdadigers daar.

Zolang wij alzo onder de vloek der wet leefden, moesten wij, om van de zonde gerechtvaardigd te zijn, de dood sterven. Ons leven moest voor Gods aangezicht weggedaan worden.

Het leven Adams openbaart zich onder allerlei gedaante. Dan eens vertoont het zich vroom en drijft die vromigheid zo hoog mogelijk op. Het is de zucht om het verloren paradijs terug te verkrijgen. Die zucht wordt zo brandend, dat men er heen wil als naar een vrijstad, omdat men, zo het heet, de bloedwreker achter zich gevoelt, zonder te begrijpen, dat men zijn eigen leven poogt te redden. Eindelijk komt er een punt dat men zich boven een afgrond waant, in plaats van voor het paradijs; men is dan zogenaamd zondaar, want men heeft dit gedaan, dat gedaan, en men moet vergeving hebben.

Hier doet de duivel zich voor als een engel des lichts; vormt een stelsel van rechtvaardigmaking, samengesteld uit een gefantaseerde vierschaar, waarvoor men als gedaagde de vrijpraak verneemt, en zo als overwinnaar, met behoud van het leven, het proces gewonnen heeft. Volgens dit kunstgewrocht zou het heten: die leeft is gerechtvaardigd van de zonde, - of eigenlijk: die waant te leven. De leer van Paulus zal toch alleen waarachtig bevonden worden: Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. De oude Adam, hoe vroom hij zich ook gemaakt heeft, en welk een fraai samenstel van rechtvaardigmaking hij zich ook heeft weten eigen te maken, het baat hem niet. Zal hij waarachtig gerechtvaardigd worden, dan moet hij met zijn leven, hoe heerlijk ook, in de dood. Hij moet zien, zoals Paulus het zag, dat hij die zijn leven verloren zal hebben, hetzelfde zal vinden. Die les van Jezus had hij goed geleerd, en predikt daarom aan de Romeinen die

heilzame leer der rechtvaardigmaking.

Nu dient gewis de vraag opgelost te worden, hoe een mens, die in het leven Adams, zich tot de hoogste trap van bekering heeft opgevoerd, de dood komt te sterven?

De Heilige Geest weet dezulken wel te vinden, die door de Vader aan de Zoon gegeven zijn, hoezeer zij van andere mensen niet onderscheiden zijn. Hij gaat ze na en weet wanneer het de tijd is dat Hij ze in hun vroomheid moet aantasten; Hij wil ze van hun eigen leven afbrengen en in het leven van Christus bevestigen. Tot dat einde blaast Hij onrust en vertwijfeling in hun binnenste en zij beginnen zichzelf af te vragen: zou mijn bekering en mijn rechtvaardigmaking wel echt zijn? Zou het bij mij ook alles werk der verbeelding kunnen wezen? Waaruit bewijs ik nu de echtheid van mijn rechtvaardigmaking? Ik weet het niet! Sla ik Gods Woord op, dan vind ik niets waarbij mijn leven kan blijven bestaan. Zou ik ook nog onbekeerd zijn? Op de vraag: Hoe zijt gij rechtvaardig voor God? krijg ik door de catechismus, zowel als door de Schrift, een ander antwoord, dan ik mijzelf hierop vroeger met zoveel omslag van bijzonderheden had weten te geven! Het is dus gedaan met mijn bekering; mijn leven, dat ik voor God meende te kunnen doen gelden, deugt niet. Dat zie ik temeer, naarmate Gods wet met haar onverbiddelijke eisen op mij aandringt. Ik ben dus verloren! In deze toestand daagt het licht op in de duisternis. Men had het leven in zichzelf gezocht en het ligt buiten ons; de rechtvaardigmaking in ons en zij is geheel buiten ons geschied! Zij is aan het kruis volbracht. Daar streed de tweede Adam, Jezus Christus, de hete strijd met de eerste Adam, als zonde voor God, in zich, en stierf alzo de dood. Adam en wij in hem, ondergingen daar het vloekvonnis;

de wet kreeg haar voldoening, en wij waren, omdat wij de dood stierven, gerechtvaardigd van de zonde. Wij waren dood voor de wet en de wet voor ons!

Velen menen dat zij gestorven zijn door een daad die zij in hun vlees ondergingen, door werkzaamheden waarbij zij een hete kamp door gemaakt hebben, en waarna zij als veroordeelden, de vrij-spraak op een hoorbare, voelbare of tastbare wijze, verwierven, en alzo het leven behielden en gerechtvaardigd werden. Dit zou een rechtvaardigheid in de mens zijn. De apostel leert tegen dit alles in: Die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. Die gestorven is aan de wet, leeft Gode, en die zijn eigen leven, het leven zijner bekering en samengestelde rechtvaardigmaking, verliest, vindt zijn rechtvaardigmaking geheel buiten zich, in het leven des geloofs Christi en in Zijn ganse verlossingswerk.

Er zijn echter wraakgierigen (psalm 8), zo zij zich voordoen, vaders in Christus, die menen het recht te hebben om goed of af te keuren, wat niet is naar hun maatstaf. In de grond dulden zij niemand zo hoog als zij. Zij zijn, eer zij tot de hoogste graad in de rechtvaardigmaking gekomen zijn, persoonlijk door Christus naar de Vader verwezen, en door deze weer naar de Zoon, die hen toen weer met Zich nam, om voor Gods gericht te verschijnen. Daar gekomen zijnde, hebben zij het pleidooi aangehoord, tussen God als de eiser van het doodvonnis, en Christus als de advokaat die voor hen opgetreden was en het proces heeft gewonnen, waardoor zij vrijgesproken werden en als rechtvaardigen verklaard. Dit laatste geschiedde, natuurlijk om het voor alle bedenking te beveiligen, door de derde persoon, de Heilige Geest.

Hiervan nu een stelsel geformeerd hebbende, is het de toetssteen, waaraan allen door hen gekeurd worden; en die nu deze en meer andere gronden verloren heeft, en geen andere rechtvaardigmaking kent, dan die, welke Christus, in het gericht Gods, buiten de zondaar verworven heeft en door Zijn opstanding bekrachtigd, die mogen naar het leerstelsel der wraakgierigen niet behoren tot degenen die ten leven opgeschreven zijn.

Maar ziedaar, arme ziel, de schatkamer voor u geopend, waarin gij meende dat voor u geen enkel kledingstuk te vinden was, om de schande uwer naaktheid te bedekken.

Gij waart naar uw schatting te goddeloos, - anderen daarentegen hadden alles waarmee zij voor God konden bestaan, want zij verhaalden u van rechtvaardigmaking, die u niet kon bevredigen. Sla dan nu vrij uw oog in deze schatkamer en neem met vrijmoedigheid dat kleed der gerechtigheid, geheel in het bloed van de Zoon van God geverfd. Neem dat kleed en werp uw lompen weg, en de schande uwer naaktheid zal geheel bedekt zijn! Gij zult er nog meer ontdekken! Gij zult de Koning der koningen, de Immanuël, God met ons, God met u, God geopenbaard in het vlees, als de zondedragers, u, met al uw goddeloosheden, met uw gehele afzijn van God in Zich aan het kruis zien slaan als een bezoldiging voor uw zonden! Gij zult Zijn HET IS VOLBRACHT verstaan, u tot een eeuwige vertroosting! Het is volbracht, gij zijt gerechtvaardigd van de zonde!

Laat anderen roemen in dit en in dat,
Wij roemen in Jezus, die waardige schat.
Wij roemen in Jezus en wat Hij wel deed.
Wij weten van niets dan dat Hij voor ons streed.
Wij kennen geen and're, geen betere naam,
Die hemel en aarde verenigd te saam.
Dat duivel en wereld met al hunne kracht

Blijmoedig door ons kunnen worden veracht.
 Wij vragen naar niets, naar geen vroomheid
 noch eer.
 Wij leven alleen bij zijn heilzame leer.
 Geen zonde, in 't kleed van de vroomheid
 gehuld,
 Wordt immer in ons noch in and'ren geduld.
 Wijn alles toch schijn is, wat vlees ook
 vertoont,
 En altijd ten koste der waarheid zich kroont.
 Het leeft voor zichzelf, in heiligheid
 voort,
 Een hemel met geld is het, die het bekoort.
 Ook Jezus wordt wel eens een plaatsje gegund,
 Maar nimmer voor 't kalf, of de ram, of het
 rund.
 Die offers behagen de vroomheid te zeer.
 Verhogen de eerbied, de roem en de eer.
 Met Jezus alleen komt men niet zo vooruit,
 Men roept wel Hosanna, met citer en fluit,
 Maar spoedig daarna is het "kruist Hem",
 voorwaar,
 Zij moet van de baan maar, die ketterse
 schaar,
 En alles wat vroomheid en heiligheid heeft,
 En voor het verlies van dat leven zeer beeft,
 Loopt samen, ja bidt voor 't behoud van hun
 werk,
 Voor 't gevaar van de ketteren voor land en
 voor kerk,
 Voor leven, geloof en bekering, en kracht;
 Om zulk een te weren die alles veracht;
 Die niets meer wil weten dan JEZUS alleen,
 Van vroomheid noch leven, zoals wel voor-
 heen.
 Die JEZUS mag kennen;-alleen in die Naam,
 Verlossing en leven, ja alles te saam
 Belijdt steeds te hebben, wat Gode behaagt,
 En die naar zichzelf geheel niet meer vraagt,-

Zo Jezus, zijt Gij dan alleen maar een pest,
 Voor 't vlees dat u haat, voor dat heilige
 nest;
 Voor de hel, voor de duivel, hoe vroom hij
 ook schijn,
 Zijt ge niets dan een gif, dan een dood'lijk
 venijn;
 Maar hun die daar liggen in nood en in dood,
 Zijt ge alles, het leven, het voedsel, het
 brood.
 Het geloof, de gerechtigheid, alles in al,
 Hun Koning, verschenen in Bethlehems stal.
 Hallelujah mijn ziele, trots duivel en
 dood,
 Met Hem gaan wij veilig, met Hem nu geen
 nood.
 Bij ons is er niets toch, geen heil en geen
 kracht
 Geen geschiktheid voor God ook, wat men nog
 betracht.
 Wij gaan van de baan hier, met roem en met
 eer,
 Wij leven en sterven getroost bij Zijn leer.....

Geliefde lezer..tot zover iets uit de oude
 doos. Maak u er niet af met een glimlach of
 een schouderophalen. Beschouw deze waarheid
 toch niet als verleden tijd! Hoe groot is het
 verzet, juist in onze kringen, tegen deze
 waarheid! Hoe sterk is de handhaving van ons
 toevallende, gerechtvaardigde Ik, als het
 gaat om de gerechtigheid Gods! Wij bidden van
 Christus wege, weest met God verzoent. Laat
 dat ene gelden. Want Dien, Die geen zonde ge-
 kend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt,
 opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods
IN HEM.

D.C.O.